

Nagyobb terjedelemben, változatlan áron,
új borítólapal
évente kilencszer jelenik meg januártól a

Kincskereső

Újévi ajándékkal kedvesedik az úttörőknek, a 10–14 éveseknek a Kincskereső című gyermekirodalmi folyóirat.

Az elmúlt két és fél év alatt bebizonyosodott, hogy a Kincskereső valós, reális igényt elégít ki, hozzájárult a korosztály irodalmi, művészeti, kulturális ismereteinek bővítéséhez, izlésének alakításához. A 80 ezer példányban megjelenő folyóirat az elmúlt időszakban megtalálta profilját, műfajait, hangnemét. A tapasztalatok és igények arra ösztönözték a lap fölött bábáskodókat, hogy az eddiginél is jobban segítsék, határozottabban támogassák feladatainak teljesítésében. Ennek eredményeként 1977 januárjától:

– A folyóirat bővebb tartalommal, tetszősebb új borítólapal jelenik meg. Terjedelme 32 oldalról – 48 oldalra növekszik.

– Példányonkénti ára változatlanul 4 Ft marad, évi előfizetési díja 40 Ft-ról 36 Ft-ra csökken.

– Évi megjelenések száma 9. (Június, július, augusztus hónapokban nem jelenik meg.)

– A Kincskereső eddig másodikán került a gyerekek kezébe, ezután 15-én kerül az olvasókhoz. Ezáltal a tanévkezdő és tanévzáró hónapokban jobb terjesztési lehetőség alakul ki az iskolákban.

A szárnyas hintáló helyett új jelkép, könyvszárnyú madár ékeskedik a folyóirat megújult címdalán. A magyar népművészet ihlette ezt az új jelképet, mellyel a lap jelezni kívánja, hogy anyagai „tisza forrásból” táplálkoznak; a könyvlapokból röppenő szárny pedig buzdítás: a folyóirat az irodalom, a művészetek magába hívja olvasóit. A földgömb íve utal a birtokba vételre váró világ nagyságára és gazdagságára, a föld többi országában virágzó sok-sok szépségre. Az úttörők körtánca, összetartozást kifejező kézfogása egyben ösztönözni igyekszik a Kincskereső anyagainak közösségi feldolgozására.

A megnövekedett terjedelem lehetővé teszi, hogy a szerkesztőség még gazdagabb tartalommal töltsse meg a Kincskeresőt. Úgy állítják össze a lapszámokat, hogy azoknak anyagait a pedagógusok felhasználhassák tanítási órákon, az úttörő-foglalkozásokon, könyvtári órákon, szakkörökben. Alkalmaskon a folyóirat versei és elbeszélései arra, hogy gerincét képezzék az úttörő szemléknek. A Kincskereső barát, útítárs szeretne lenni „A művészet vándorútján.”

KINCSEKERESŐ

irodalmi folyóirat gyerekeknek

E gyermekirodalmi folyóirat fontos szerepet tölt be az iskolai nevelő munkában, ezért törekedni kell arra, hogy minden felső tagozatos tanuló ismerje, és olvasója legyen a Kincskeresőnek.

Prof. Dr. rer. nat. habil. Kurt Zebner:

A GYERMEKISMERET A JOBB NEVELÉS SZOLGÁLATÁBAN

A tanulók szocialista személyiséggé formálása megkívánja a didaktikai-nevelési feltételek figyelembevétele mellett a gyermek egyéniségének ismeretét. Nagy jelentőségű a pszichológiai ismeretek helyes alkalmazása. A pszichológusok jelentősnek tartják az iskolai körülményeket és az ilyen pszichológiai tényezők figyelembevételét, mint a fáradékonyosság, túlerheltség, félelem; ezek visszahúzó erői. Az olyanok pedig, mint az éber figyelem, a helyesen értelmezett önbecsülés aktivizáló erejű tényezők és segítik a tanulók teljesítőképességét.

Folyamatosan és nyomatékosan szoktuk felhívni pedagógusaink figyelmét, hogy a tanulók állandó megfigyelése, megítélése azaz értékelése a tanárnak állandó munkaköréhez tartozó feladata.

A gyermeket fejlődésében kell vizsgálni és megismerni. Ismerni kell jó oldalait és gyengeségeit, hogy a fejlődéséhez szükséges körülményeket számára megteremtjük. Mi ugyan azt mondjuk, hogy ez az osztályfőnök értékelő munkája, de azt értjük alatta, hogy minden pedagógus fontos feladata. Az ide kívánczoló pszicho-diagnosztikai ismeretek követelménye ma már a pedagógus iránt támasztott társadalmi igény. A legfontosabb pszicho-diagnosztikai feladatokról kívánnék néhány szót mondani:

1. A tanulók megismerése, állandó értékelése alapvető a pedagógia folyamatában. Ez a pedagógusnak fő feladata, nem pedig járulékos tennivalója. Semmiképpen nem elegendő, ha a tanár néhány esetleges benyomásra támaszkodik, vagy éppen az év végén ad visszamenő értékelést. Természetes, hogy ekkor már csak néhány, a gyermeket jellemző vonásra emlékezhet s ezek az emlékezések pontatlanok, felületesek. Tehát a tanulók megítélése, magatartásának, teljesítőképességének, munkájának állandó figyelemmel kísérése a pedagógus természetes egész évi, folyamatos feladata.

2. A pszichológiai megnyilvánulások tevékenység közben mutatkoznak. Ezért a tanuló tevékenysége közben, tettei alapján kell megítélni. Fő feladata a tanulás. Ez különböző feltételek és situációk között megy végbe. A tanulót tehát e munkája közben, valamint az iskolán kívüli tevékenységében, a szabad időben kifejtett tevékenysége közben és a családban folytatott tevékenysége közben kell állandóan figyelemmel kísérni.

3. Szükségesnek látszik, hogy a megfigyelt magatartásformákat motivációjukkal együtt ítéljük meg. Megítélésünk ne szorítkozzék egyes magatartásformák leírására, hanem vegye alapos elemzés alá ezeket a magatartást előidéző pszichológiai tulajdonságokat. A leírt kép mögött meg kell találni az arra a személyiségre jellemző jellemvonásokat.

4. Megfigyelendő a tanuló magatartása a közösségben, és a közösség viselkedése az egyénnel szemben. Nem egyszer ebben a kölcsönhatásban lehet csak igazán felismerni az egyénekre jellemző tulajdonságokat. Ezért tehát állandó vizsgálat tárgya az a közösség, amelyben a tanuló él, amelyben tevékenykedik, amelyet befolyásol és amely órá visszahat.

5. Említettük már, hogy a tanuló fejlődésében vizsgálendő. Ezért a tanárnak ismernie

kell azokat a körülményeket is, amelyek között a tanuló eddig élt. Így ismerheti meg, hogy a tanuló miért ilyen és miért nem más-milyen. Ezen ismeretek birtokában könnyebben és biztosabban tervezhet a pedagógus a szükséges és megfelelő pedagógiai körülmények megteremtésében.

6. Sajnos sokszor elfelejtük a régi pedagógiai szabályt, hogy a tanuló pozitív jellemvonásait kell erőteljesen fejleszteni. Amilyen mértékben ezek fejlődnek, olyan mértékben kerülnek háttérbe a negatív vonások. Persze ezeket is észre kell vennünk azonban nem hangsúlyozandók, ne kerüljenek előtérbe. Minden gyermekben van pozitív vonás. Ezt kell felismerni, felszínre hozni és fejleszteni.

7. A tanulókról adott közléseink, értékeléseink legyenek a lehetőséghez mérten pontosak. Ne támaszkodjunk szubjektív elképzelésekre, feltételezésekre. Ítéletünkben érvényesüljön a tények tudományos értékelése. Ezért a megítéléshez végig kell járni a vizsgálat hosszú, fáradságos útját. Az előzetes megfigyelés, a magatartásformák elemzése, a tények értékelése, a különböző benyomások összevetése mind lehetőséget adhatnak s kell is, hogy adjanak a félre nem érthető egyértelmű értékeléshez.

8. A tanulói személyiségvizsgálat nem zárhatja a pedagógiai folyamatot. E vizsgálat szervesen illeszkedik a folyamat egészébe. Ezért javasoljuk, hogy a tanulókat különböző helyzetekben állandóan figyeljék, az állandó megfigyelés terjedjen ki a gyermek tevékenységére, magatartására, önértékelésére, természetes és kísérleti körülmények között tanúsított viselkedésére. A megfigyelő tanár számára jó szolgálatot tehetnek más tanárok, akik a gyermek egyéb oldalait is megismerhetik.

Azt tapasztaltuk, hogy a gyermek megbízható értékeléséhez nem feltétlenül szükségesek az elmélyült pszichológiai ismeretek. Szerény pszichológiai ismeret párosulva az élettapasztalattal elegendőnek látszik a megbízható értékeléshez. Az sem szükséges, hogy minden tanár a felsorolt pontok mindegyikét megvalósítsa. Lényeges azonban, hogy a tanulókat folyamatosan és tudatosan figyeljék, hogy a tanár tanítványait mindjobban megismerje, hogy olyan körülményeket teremtsen, amelyben a pedagógiai légkör fokozatosan javul. E légkörben megfelelő körülmények között egyre célratörőbben nevelhetjük a szocialista személyiséget.

Fordította: dr. Waldmann József